

مجموعه

دانشنامه طراحی / ۲

عناصر طراحی

روئنا رید کاستلو
و ساختار روابط بصری
به کمک شش گیل گریت هانا

کتاب وارش

سرشناسه

هاننا، گیل گریت، ۱۹۴۳ - م.

Hannah, Gail Greet

عنوان و نام پدیدآور

عناصر طراحی روئنا رید کاستلو و ساختار روابط بصری/لتر گیل گریت هانا: برگردان به فارسی
علی شیرکرمی: ویرایش گروه علمی فصلنامه چهارباغ؛ زیر نظر آیدین مهدیزاده تهرانی.

مشخصات نشر

تهران: کتاب وارث، ۱۳۹۳.

مشخصات ظاهری

۲۰۸ ص: مصور (بخشی رنگی)؛ ۱۴ × ۲۱ س.م.

شابک

978-600-6654-26-3

وضعیت فهرست نویسی

فیبا

یادداشت

عنوان اصلی: Elements of design : Rowena Reed Kostellow and the structure of visual relationships.

موضوع

طراحی

موضوع

شکل شناسی

موضوع

ادراک حجم

شناسه سزوده

شیرکرمی، علی، ۱۳۷۴ - مترجم

شماره اف

مهدیزاده تهرانی، آیدین، ۱۳۵۸ - ناظر

رده بندی کنگره

۱۳۹۳ ۵۲۹/۵۱۰/۵۱۰ NK

رده بندی دیویی

۷۴۵/۰۷۱۰۷۴۷۱

شماره کتابشناسی

۳۷۲۲۸۶۶

چهارباغ

علمنامه تحلیلی - پژوهشی هنر و طراحی صنعتی

انتشارات کتاب وارث

عناصر طراحی

اثر: گیل گریت هانا

برگردان به فارسی: علی شیرکرمی

ویرایش: گروه علمی فصلنامه چهارباغ؛ زیر نظر آیدین مهدیزاده تهرانی

صفحه آرای و طراحی جلد: کارگاه چهارباغ

پیش گفتار: دکتر بهزاد سلیمانی

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: رامین

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول / بهار ۱۳۹۴

شابک ده رقمی: ۶۶۵۴-۲۶-۱

شابک سیزده رقمی: ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۵۴-۲۶-۳

نشانی مرکز توزیع کتاب وارث

تهران، خیابان انقلاب اسلامی، ابتدای خیابان دانشگاه، بن بست پورجوادی، پلاک ۷

تلفن: ۶۶۴۸۲۹۳۳

فروشگاه اینترنتی: www.pizzabook.ir

دربارهٔ مجموعهٔ دانشنامهٔ طراحی

کتاب «شازده کوچولو» را خوانده‌ای؟

نه!

...

نه!

پس کتاب نخوانده‌ای!

غرض از انتشار «مجموعهٔ دانشنامهٔ طراحی» این است که مجموعه‌ای از کتاب‌های ارزنده در عرصهٔ طراحی و به‌خصوص طراحی صنعتی در دسترس مالبان این رشته گسترده قرار گیرد. بنابراین این مجموعه از میان معروف‌ترین و مهم‌ترین متون طراحی، توسط گروه علمی «مجلهٔ چهارباغ انتخاب» شده و به همت انتشارات محترم کتاب و روش منتشر می‌شود. امید است که این مجموعه بتواند در دانش خود مهم‌ترین معارف و دانش اساسی و پایهٔ طراحی صنعتی را جمع‌آوری کند و روزگاری به مجموعه‌ای بسیار نفیس بدل گردد و زمینه‌ساز ادبیات این رشته شود تا خوانندگان ضمن مطالعهٔ آنها بتوانند اطلاعات مناسبی را به‌صورت عام و خاص در ارتباط با مفاهیم مرتبط با دانش طراحی به‌دست آورند.

چهارباغ

فهرست

۱۰	■ سخن با خوانندگان
۱۴	■ پیشگفتار برگردان ناسی
۱۷	■ دربارهٔ مؤسسه پرت
۲۳	■ پیشگفتار متن ناسی
۲۳	□ پائولا آنتونلی
۲۶	□ امیلیو آمباسز
۲۹	□ جودی کالینز
۳۵	■ قدردانی
۳۹	■ مقدمه
۴۳	■ بخش نخست / زندگی و زمانه
۴۵	□ سال‌های نخستین
۴۷	□ خلق آموزش طراحی صنعتی
۵۷	□ تشکیل یک انجمن
۶۱	□ ذاتاً انتزاعی
۷۷	■ بخش دوم / مسیبانی
۸۲	□ مسئلهٔ اول: احجام مکعبی
۹۳	□ مسئلهٔ دوم: احجام دوار
۱۰۳	□ مسئلهٔ سوم: احجام مکعبی و دوار توأمان
۱۰۷	□ مسئلهٔ چهارم: تکه‌تکه کردن
۱۱۳	□ مسئلهٔ پنجم: ترکیب‌بندی سطحی
۱۲۵	□ مسئلهٔ ششم: خطوط در فضا

۱۳۶	بخش سوم / مطالعات پیشرفته فرم
۱۳۹	مسئله اول: ساختار
۱۴۵	مسئله دوم: تحدب
۱۵۳	مسئله سوم: تقعر
۱۵۹	بخش چهارم / مطالعات در فضا
۱۶۱	مسئله اول: تحلیل فضا
۱۷۳	مسئله دوم: طراحی فضا
۱۷۹	بخش پنجم / ارتقا
۱۸۸	بخش ششم / نمونه‌های حرفه‌ای
۲۰۰	نقدی بر کتاب
۲۰۴	واژه‌نامه

■ سخنی با خوانندگان

عجایب طراحی صنعتی کم نیست و من و ژگی‌های منحصربه‌فرد آن است که آنرا به یکی از رشته‌های جذاب مبدل ساخته است. از منظر سطوح شاخه‌های علوم به شاخه‌های محض و کاربردی تقسیم شده بود و این دسته‌بندی جنسی از فهم خاستگاه شاخه‌های علوم را به دست می‌داد. خاستگاه علوم محض و نظری را در محافل علمی و دانشگاهی (آکادمیک) باید جستجو کرد و مطلع علوم کاربردی را صنعت و فن باید دانست. اما انحلال طراحی صنعتی هم در زمره هنرهای (و شاید علوم) کاربردی قرار می‌گیرد به نظر می‌رسد خاستگاه و مرجعی به جز صنعت نداشته باشد. اما این هم از عجایب است که این هنر کاربردی مرجع دانشگاه ندارد.

درست است که به هر صورت امروز با نمود عینی و مصادیق بسیاری از خدمات این رشته به جوامع بشری مواجه هستیم اما مرجع ظهور و بروز این رشته نه یک نیاز صنعت تولیدی و حتی اقتصادی بلکه حاصل منطقی کنارهم گذاشتن چندین صورت مسئله و پاسخگویی همزمان آنها در دوران مدرن است و صد البته که این پاسخ در فضای واقعی اجتماع به دست نیامده بلکه برای نخستین بار می‌توان آنرا در مدرسی چون باوهاوس و پرت و در ذهن نظریه‌پردازان آنها جستجو کرد. بنابراین نه از سر تاریخ‌شناسی و گذشته‌نگری و نه از سر

شناسایی فضای مکتبی و دانشگاهی این رشته، بلکه برای فهم اصل و ریشه این رشته باید به مدارس و تاریخ شکل‌گیری نیاز به طراحی‌صنعتی در ذهن نظریه پردازان و بنیانگذاران این رشته در کلاس‌های درس رجوع کرد و مدارس آنرا از این منظر بازشناخت.

دومین کتاب از مجموعه دانشنامه طراحی‌صنعتی که به مرور و برگردان ادبیات کلاسیک و کتاب‌های مرجع تاریخ کوتاه طراحی‌صنعتی اختصاص دارد، شرحی از ماجرای یکی از نخستین مدرسه‌های طراحی در جهان است که اندیشمندان و معلمان آن بسیار پیشروتر از زمانه خود به نیازی از پیچیده پی‌برده‌اند و آن‌هم نیاز به «طراحی صنعتی». در این ماجرا مسیر توجیه و دفاع از عضو این رشته در مدرسه و یافتن بازارهای کاری بالقوه و تبدیل آنها به عرصه‌های بالفعل طراحی، هنر این انسان بزرگ بود تا چه رسد به تصویب سرفصل‌ها و طراحی برنامه‌درسی رشته طراحی‌صنعتی که با بسی از آن تحت عنوان «مبانی» در این کتاب آشنا می‌شویم.

در راستای آنچه گفته شد، سه علمی چهارباغ نیز متن اصلی این کتاب را به پیشنهاد خانم **آزاده بیات** در مجموعه دانشنامه طراحی قرار داده و به برگردان آن به فارسی اقدام کرده است. لازم است که مجموعه چهارباغ را به ارباب قدردانی خود را از خانم **آزاده بیات** اعلام دارد که با معرفی این کتاب و ترجمه بخش‌هایی از آن و راهنمایی‌های لازم مسیر طبع آنرا میسر کردند که به جد بدون لطف ایشان این مسیر پیمودنی نبود.

اما پیش از مطالعه کتاب بهتر است خوانندگان گرامی مآردی را مدنظر داشته باشند که قطعاً در کیفیت مطالعه ایشان مؤثر خواهد بود:

- متن اصلی کتاب، بسیار پیچیده و سخت بود، ساختار آن بسیاری برای فهم کلمه به کلمه کتاب وقت گذاشته شد به امید اینکه برگردان فارسی کتاب نه تنها از ارزش‌های متن اصلی چیزی کم نکرده بلکه بدان بیافزاید. هر جا که لازم بود متن اصلی به متن اضافه شد که برای اطلاع خوانندگان عزیز در قلاب [] قرار داده شد. از حرف م، به نشانه «مترجم» برای نشانه‌گذاری آن استفاده شد. متن اصلی کتاب به سببی غریب با جمله‌های باره‌باره که به‌نظر می‌رسید از میان صحبت‌های کلاسی خانم رید و شاگردان ایشان انتخاب، جمع‌آوری و تدوین شده است. بنابراین برای شیوایی مباحث و انسجام مطلب که از ویژگی‌های متون فارسی است ناچار شدیم، جملات را پالایش و با حداکثر روانی ممکن مکتوب کنیم.

- بخش دوم تا پنجم کتاب به مجموعه تمرین‌های کلاسی خانم رید برمی‌گردد. بدیهی است که خواندن کتاب بدون انجام این تمرین‌ها نمی‌تواند آنچه مدنظر نویسندگان و پدیدآورندگان کتاب است را تأمین کند. اگرچه به نظر می‌رسد که دستورالعمل‌های کتاب برای انجام گام‌به‌گام تمرین‌ها کمی ناقص است اما خوانندگان گرمی این را در پرهیز خانم رید از ارائه دستورالعمل‌های بدون انعطاف و توصیه‌های بی‌جا جستجو کنند. بخش بزرگی از کلمات و اصطلاحات این کتاب به عرصه‌های دیگر هنر غیر از هنرهای تجسمی باز می‌گردد که ادبیات محاوره خانم رید را می‌ساخته؛ بنابراین در این نکته باید دقت کرد که لزوماً معنای مستقیم و سطحی این اصطلاحات که در هنرهای دیگر کاربرد دارد به هیچ وجه مدنظر نبوده و غرض فهمی معنادار از عناصر طراحی است.
- جان کلا خانم رید کاستلو را باید در یک کلمه خلاصه کرد و آنها «تعالُد» که درک این اصطلاح در وجه دارد. یکی اینکه ترجمان این استاد از زیبایی، همانا ایجاد تعادل در میان عناصر بصری است ولی قطعاً نه تعادلی سطحی از جنس برابری بصری همچون استفاده از فنور سازن بده. مقصود خانم رید از تعادل، ایجاد یک موازنه درست از عناصر بصری بر مبنای ارزش‌های بصری است. وجه دوم نشان می‌دهد که خانم رید هدف طراحی را به بیان عام‌تر همین است. تعادل در میان عناصر طراحی می‌داند که لزوماً همگی آنها بصری نیستند بلکه تمرین در ایجاد تعادل بصری را بهترین تمرین برای طراحان می‌داند تا در این ایجاد تعادل ورزیده شده و حتی در کارکردهای عملی محصولات نیز بتوانند به کمال، تعادل لازم را برقرار کنند.
- لازم است خوانندگان گرمی بیش از دیگر تمرین‌ها به مسئله این توجه داشته باشند. برقراری یک رابطه صحیح میان عناصر غالب و مغلوب و سایر عناصر در عنصر تابع موضوعی صرفاً بصری نبوده بلکه می‌توان این مفهوم را راز پایداری طبیعت و کائنات دانست از این رو است که وی برقراری این رابطه و کوشش در راستای برابری راز و نیاز می‌داند. چرا که فهم این رابطه برای یک طراح صنعتی می‌تواند از ارکان کار او باشد که در اینجا به‌صورتی تقلیل‌یافته در تمرین‌های بصری مبنای گنجانده شده است. مفید است خوانندگان مبنای فلسفی هر کدام از تمرین‌ها را نیز مدنظر داشته باشند علیرغم اینکه به صراحت در متن بدان اشاره نشده و در پس تمرین‌های جذاب بصری پنهان

مانده است. در این میان می‌توان به تمرین بسیار جالب تقعر اشاره کرد که مبنایی بسیار فلسفی و عمیق دارد.

نگاه خانم کاستلو، نگاهی بی‌پایان و سلسله‌وار است. جایی شاگردانش می‌نویسند: «این کتاب تمام و چاپ شد اما به نظر می‌رسد از نظر وی (خانم رید) هنوز بعضی چیزهای باید تغییر کنند و اصلاح شوند!» او هیچ نقطه پایانی را برای کار طراحان قائل نیست و بر این نکته باور دارد که همیشه همه چیز می‌تواند بهتر باشد. اما در این میان طراحان را شدت به انجام دادن تشویق می‌کند و در یک کلام طراحی را جز در سه بعد کار کردن و داشتن محقق نمی‌داند. این تضاد ذاتی طراحی صنعتی در بخش‌هایی از کتاب نیز دیده می‌شود. بخشی از آن مربوط به پیچیدگی رشته، بخشی دیگر به جوان و ناشناخته بودن آن بازمی‌گردد. بنابراین خوانندگان باید این نکته را مدنظر داشته باشند که علیرغم اینکه رشته طراحی صنعتی به شدت وابسته به مباحث نظری است اما ارتقا و بالندگی خود را به جز عمل در پی نمی‌یابد. واهد یافت، بنابراین بر علاقه‌مندان این رشته است که فهم آنرا در نظر و عمل تسلط یابند.

در پایان این گروه علمی بر خود بستگی داشت که سپاس و قدردانی خود را به دوستانی که در به سرانجام رسیدن این کتاب از هیچ کوششی مضایقه نکردند ابراز کند. از آقای دکتر بهزاد سلیمانی از بابت مطالعه پیش از چاپ و نگارش پیشگفتار کتاب صمیمانه قدردانیم که لطف همیشگی ایشان همواره شامل حال جامعه طراحی صنعتی ایران و گروه علمی چهارباغ نیز بوده است. از علی شیرکرمی عزیز بسیار سپاسگزاریم که با لطف و حوصله خود برای برگردان این کتاب بسیار زحمت کشید. از خانم شایسته همی هم برای دقت و توجه‌اش در بازخوانی متن بسیار متشکریم. در پایان و البته نه کمربند زحمات و لطف بی‌شائبه آقای احمد ورپشتی ناشر فرهیخته کتاب وارث و آقای علی‌اکبر ده هیچ‌وقت مجموعه چهارباغ را از لطف خود محروم نمی‌سازند، صمیمانه سپاسگزاریم. گرچه اینکه بدون لطف این همراهان و دوستان باغ، این کتاب هرگز به سرانجام نمی‌رسید. چهارباغ برای همه این دوستان بالاترین سطوح موفقیت را آرزومند است.

■ پیشگفتار برگردان فارسی

از میکل آنژ پرسیدند، مجسمه‌های «سی (ع) و داوود (ع) را چگونه خلق کردی؟ او در جواب گفت: «پیکره‌های موسی و داوود در اصل سنگ حضور داشتند. من تنها قطعات اضافی را کنار زدم و آنها را از میان سنگ نمایان ساختم».

چندی قبل در یکی از کلاس‌هایم دلایل عدم درکفیت دانشجویان را در ترسیم و کشیدن فرم‌ها جویا شدم. پس از مشاهده، مطالعه و بررسی احوال دانشجویان، متوجه شدم شباهت بسیار زیادی در روند کارهای انجام‌شده آنها با روش آموزش ایشان در کلاس‌های کنکور وجود دارد. برای رسیدن به مقصود، مسیری دشوار و بی‌نیل انتخاب کرده و هم زحمت زیادی را متحمل می‌شوند، هم فرصت تجربه مجدد را از خود می‌گیرند. کارهای انجام‌شده مانند مسیری برای عبور از موانع بود اما بدون اینکه بفهمند چرا باید از این موانع عبور کنند یا اینکه چگونه عبور کنند. صرف نمایشی بودن آثار و تمرین‌ها این را به ذهن نیاورد، می‌کند که قرار است این تمرین‌ها در رشته‌ای به نام ادبیات نمایشی طراحی صنعتی ارائه شوند. این موضوع مرا به یاد تئاترها و دکلمه‌های دبیرستانی و دبستانی می‌اندازد که در طی آنها دانش‌آموزان بدون اینکه معانی کلمات و نقش‌ها را بفهمد فقط آنها را به صورت بسیار غلط و اغراق‌آمیز اجرا می‌کنند. به نظر می‌رسید نبود شناخت حرفه و کار، ندیدن و لمس نکردن، نداشتن احساس و باور نکردن جانمایه کار موجب شده بود جهشی در زمانی نامناسب آغاز

شود که عامل اصلی این ناهنجاری هم باشد. نگذاردن واحدی به نام «طراحی یک» نه در عنوان بلکه در عمل و یادگیری، نبود واحدی به نام «طراحی دو» نه در عنوان بلکه مجدداً در روش آموزش آن و بالعکس داشتن کلاس‌هایی با عنوان‌های قبلی ولی با رویکرد صرف نمایش و ارائه (به این منظور که در این کلاس‌ها بیشتر به دانشجویان روش پوزانته [ارائه] آموزش داده می‌شود). نبود پایبندی به محتوا و ترتیب آموزش‌های لازم طراحی یک، طراحی دو و تأکید بیش از اندازه به خروجی‌ها و نتایج کار، موجب ایجاد باوری غیرواقعی و رشد غیرمتعارف برخی مهارت‌ها در بخشی فرعی از آثار دانشجویان می‌شود؛ تا جایی که بسیاری از رشته‌ریان از کشیدن ساده‌ترین و متعارف‌ترین موضوعات مثل دست و صورت عاجز هستند؛ گویا مقایسه‌ی ایشان حتماً آچار فرانسه طراحی کنند!

باید توجه داشت آموزش هنر و طراحی، شباهت بسیار زیادی به یادگیری مهارت راندن دوچرخه دارد. یاددهی در هر دو سواری به فرد با گفتگو و سخنرانی غیرممکن است و صرف نشان دادن افرادی که در دوچرخه سوارند نیز به جای ارائه فرایند آموزش این مهارت، جایز نیست. گفتن صرف «خیلی خوب»، «بسیار خوب»، به رکاب فشار بیاور و تعادلت را حفظ کن و حالا راه بیفت...» دقیقاً مانند این است که به یکیم «خوب، این موضوع را بکش!» کشیدن فعلی است که موجب افزایش طول کش می‌شود. به سبب شکل‌گیری و پدید آمدن طراحی!

گاهی حتی استاد مجبور می‌شود بگوید: «خرم سوار دوچرخه می‌شوم و کار را نشانم خواهی داد، تماشا کن و ببین چگونه این کار را انجام می‌دهم». راننده دانشجویان در مقایسه با دوچرخه‌سواری مانند کسانی است که هرگز سوار دوچرخه نشده‌اند و فقط در حد کلام و صحبت با این موضوع آشنا هستند. رسم کردن تصاویر و موضوعاتی که دیگران قبلاً آنها را به وجود آورده‌اند فقط شبیه‌سازی و رونوشت‌برداری بدون درک و فهم را موجب می‌شود. حتی الگوبرداری یا کپی کردن هم باید پله‌پله و با دلیل انجام شود تا مؤثر باشد. بسیاری در یادگیری یک مهارت در آزمون و خطا هستند بدون آنکه بفهمند چرا در آن مهارت موفق نشده‌اند! شاید دلیلش این است که بیشتر مردم یاد نمی‌گیرند آن مهارت را بفهمند یا آنرا درک کنند.

طراحی و آفرینش هنری روندی دقیق است و با «دیدن» شدیداً در ارتباط و جدایی آنها از یکدیگر کاری بسیار دشوار است. شاید توانایی طراحی همان توانایی دیدن به شیوه‌ای است که نقاشان می‌بینند و این نوع دیدن ممکن است به‌طور حیرت‌انگیزی زندگی طراحان را پربار کند.

کتاب حاضر آموزش دوچرخه‌سواری از نوع خوب دیدن است. دیدنی که دانشجویان را هوشمندانه به مقصدی مشخص و نه مقصدی نامعلوم هدایت می‌کند.

این کتاب در عین اینکه کتابی در مباحث پایه و مبانی است؛ آموزش گام‌به‌گام دیدن، درک کردن و نهایتاً احساس کردن را به ما یادآوری می‌کند. کتابی که با داشتن گام‌هایی پی‌درپی و حساب‌شده به ما آموزش می‌دهد که چگونه برای رسیدن به مقصد، کوتاه‌ترین راه را طی کنیم. دیدگاه‌های نویسنده با تجربه سال‌ها آموزش، تأکیدی بر این ادعا است.

طراحان نه فقط با دستان‌شان بلکه با چشمان‌شان طراحی می‌کنند. آنان هرچه که می‌بینند یا درک می‌کنند را می‌توانند ثبت کنند و این براساس درک واقعی ایشان از موضوع است نه فقط براساس تخمین. خوب دیدن برای طراحان سرشار از آگاهی و زندگی است و سرشار از نظم است که به آن دانش، دنیا، اکتشاف می‌کنند. این مکاشفه در کتاب حاضر به خوبی نمایان است و به ما کمک می‌کند تا ساده‌ترین حالت به پیچیدگی برسیم، به آن پیچیدگی که سرشار از سادگی است.

درنهایت می‌توان گفت این کتاب به ما می‌آموزد در طراحی چیزی از قلم نیفتد و آنچه را که نمی‌توانستیم ببینیم را بفهمیم و تجربه کنیم. این کتاب مهارت سواری صحیح در حوزه مبانی و اصول پایه را نه با کلام بلکه با تجربه فرصت خوب دیدن و پدیدآوردن آموزش می‌دهد و آنرا دستور زبان بصری می‌نامد.

دکتر بهزاد سلیمانی

■ درباره مؤسسه پرت

خانم رید (Rowena Reed Kostellow) و سایر بنیان‌گذاران دپارتمان طراحی صنعتی مؤسسه پرت، باور داشتند، می‌توان اصول و چگونگی خلق فرم خوب را به دانشجویان آموزش داد. برای این هدف و به‌منظور بهبود و رشد استعدادهای ذاتی دانشجویان به کمک تجربه و تمرین قوانین بصری، برنامه‌هایی ترتیب دادند. ایشان اصول دانش و روابط بصری و تمرین‌های عملی را برای ایجاد ارتباط میان درک عقلانی، قوه بینایی و حس لامسه دانشجویان تدوین کردند. در این میان اصول بصری را پایه قرار دادند و معتقد بودند هرگونه نقدی باید براساس «بهره خلاق فرم و اثر هنری، صورت گیرد نه براساس معانی ادبی و لفاظی. همه چیز باید براساس آنچه «ساخته شده» ارزیابی شود نه آنچه «گفته شده»! ارزش داورهای شخصی در مورد این که فرم چگونه احساس می‌شود، باید از طریق دیگران دریافت شود، بنابراین حوزه بحث‌های ذهنی و مجادلات عینی باید از یکدیگر جدا شوند. هدف این نظریه، آموزش هنرمند در رستای بهره‌داری از چگونگی خواندن اثر توسط مخاطب بود. چراکه برای عموم مردم خواندن پیام نه‌ستاره و نمادین اثر بسیار آسان‌تر است ولی ساختار روابط بصری موضوع دیگری با کارکردهای دیگری است؛ ایشان معمولاً از روابط بصری و تجربیدی بین فرم، رنگ و بافت خودآگاهی ندارند در حالی که این ساختار روابط بصری است که معنا و حس اثر را منتقل می‌کنند. دکتر ویلیام فوگلر (William Fogler)، یکی دیگر از استادان این مدرسه، چنین می‌گوید: «ماهیت طراحی صنعتی چیزی است که در دنیای خارجی وجود دارد، فرم‌ها در طراحی صنعتی باید نتیجه بی‌واسطه تجربه‌ها باشند و شیوه و روش زندگی روزمره و عادی را دربرگیرند. آنها تجربه زندگی در لحظه را منتقل می‌دهند».

براساس این آموزه‌ها، پایه‌گذاران آموزش طراحی در آمریکا معتقدند که طراحی صنعتی بر سه اصل استوار است: فرم، عملکرد و تولید. گرچه اینها به یکدیگر وابسته‌اند اما به سبب پیش‌زمینه هنری استادان این مدرسه، غالب برنامه آموزشی این گروه بیشتر بر وجه فرمی اثر متمرکز بود. با اینکه طراحی صنعتی وابستگی بسیاری به صنعت دارد و همه مواد و روش‌های تولیدی نو در کنار علم/ارگونومی نیز مورد توجه است اما خانم رید می‌گفت: «هدف ما تربیت طراحانی است که با اصول تجربیدی آشنایی کامل داشته باشند و بتوانند مسائل بصری را خودکار

حل کنند و در سازماندهی روابط و بیان احساس آزاد باشند. طراح کسی است که می‌تواند با ذهنی تصویری و چند جانبه، برای مواد و تکنیک‌های جدید، فرم‌های بصری متنوع پیشنهاد دهد.^۱ ایشان اعتقاد داشتند که با طراحی، می‌توان علمی، خشک و خالی از احساس، سنت‌ها و علایق شخصی برخورد کرد و تجربه‌های بصری می‌توانند در روابط تجریدی دیدن خلاصه و بررسی شوند. در واقع ایشان به دنبال فصل مشترک تجارب بصری همه افراد بودند تا نتایج آنرا به عنوان اصول روابط بصری در طراحی صنعتی مصرف کنند. خانم رید در یکی از کلاس‌هایش بیان می‌کند: «ابط تجریدی بیان‌کننده ارتباط هر جزء با اجزاء دیگر و اجزاء با کل، بدنه و پیکره مادی آنراست، این روابط انعکاس تجربه مستقیم اشیاء است. اینکه چگونه فرم‌ها و فضاها حرکت می‌کنند یا با یکدیگر سخن می‌گویند.» یادگیری چنین تجاربی شبیه تمرین نواختن پیانو است که در علم تمرین اصول ثابت به هنرمند امکان بیان شخصی را هم می‌دهد. با وجود تفاوت بسیاری که بین موسیقی و این تجربه‌ها می‌توان پیدا کرد اما می‌دانیم که نخستین تجربه هر کس از محیط اطرافش بی‌واسطه و خالص است چه با حس دیداری، چه شنیداری. به گفته خانم رید: «نخستین مسئله سر طراح پیدا کردن و پدید آوردن راه‌حل‌های بصری برای زندگی در محیط پیرامون است».

یادگیری چگونه دیدن و استفاده ماهرانه از آن را می‌توان برای هر طراحی توصیه کرد. به‌زعم خانم رید: «هدف این آموزش‌ها، تدارک تمرین‌های بصری سازمان‌یافته در جهت تقویت درک مکانیکی طراحی و قوانین الزامی در استفاده برای حل مسائل است، نه اشیاع کردن دانشجو با اطلاعات جزئی و پراکنده. بالذات، عناصر، ساختار و نیروهای سازمان‌دهنده طراحی و هدایت این عوامل مدنظر این سامانه آموزشی است؛ به گونه‌ای که این توانایی بتواند در موقعیت‌ها و شرایط گوناگون به بیان شخصی طراح در طراحی صنعتی منجر شود.» همه طراحان در شاخه‌های گرافیک، محصول، مبلمان، طراحی داخلی، نمایشگاهی، مد و حتی معماران می‌توانند از این برنامه‌درسی بهره ببرند.

مؤسسه پرت در سال ۱۸۸۷ تأسیس شد و امروزه یکی از بزرگترین کالج‌های مستقل هنر و طراحی در ایالات متحده است. این مؤسسه ارائه‌دهنده برنامه‌های کارشناسی و کارشناسی ارشد در رشته‌های معماری، هنر و طراحی است.

هدف بخش طراحی صنعتی پرت، بالندگی استعداد های فردی دانشجویان است. تا آنجا که ممکن است عنوان «طراحی شخصی» به جای «طراحی صنعتی» برای دوره گذاشته شود. طراحان صنعتی پرت در پی خلق و پدید آوردن اشکال زیبا و محصولاتی هستند که رسانه ای از دیدگاه های مردم، فرهنگ بومی و زمانه باشند. امروز دانش آموختگان پرت، طراحان، هنرمندان، صنعتگران، معلمان، کارآفرینان، پژوهشگران و رهبران شرکت های بزرگ هستند. این تنوع، ناشی از برنامه درسی است که به آزادی انتخاب و تخصص آنها منجر شده است. قابل ذکر است که در حوزه طراحی شش گرایش در این مؤسسه ارائه می شود:

- محولات؛ ابزارهای دستی تا فناوری های پیشرفته.
- مبلمان؛ صنایع تا سیستم های اداری.
- حمل و نقل؛ صنایع هوایی تا خودروهای هیبریدی.
- نمایشگاه؛ موزه تا تئاتر.
- ظروف رومیزی؛ قری قاشق های خوری.
- عمومی؛ ترکیبی از موارد بالا.

مؤسسه پرت امکاناتی را هم برای معرفی دانشجویان به صنایع تولیدی و پشتیبانی تولید طرح های شان و برگزاری نمایشگاه از آثارشان فراهم کرده است.

فلسفه و نظر برنامه درسی و آموزشی

برنامه درسی این مؤسسه را می توان در چهار بخش که به تفصیل در کتاب بدان اشاره شده است معرفی کرد:

- ۱- مبانی (اصول پایه) (foundation): این بخش، بر روی آموزش مشترک کلیه دانشجویان هنر در سال اول است و شامل آموزش طراحی پایه، هنر، رنگ، طراحی دوبعدی است. مباحثی چون خط، سطح، فضاهای مثبت و منفی، ارزش بصری و روشنی، بافت و رنگ که از ویژگی های همه مواد هستند در این بخش مطرح می شود. دانشجویان طراحی صنعتی در سال دوم دروس دیگری را هم در همین رابطه می گذرانند.
- ۲- مطالعات پیشرفته فرم (Advanced Studies in Form)؛
- ۳- مطالعات فضا (Studies in Space) و افزایش مهارت در طراحی سه بعدی؛
- ۴- ارتقاء (Development) یا بسط دانش های نظری در مسائل کاربردی و تولید.

تاریخچه کوتاهی از شکل‌گیری برنامه‌درسی طراحی صنعتی

نخستین برنامه آموزشی طراحی صنعتی در باوهاوس (Bauhaus) از اوایل قرن بیستم با هدف یکی کردن هنر، معماری و صنایع‌دستی توسط بزرگانی چون والتر گروپیوس (Walter Gropius)، واسیلی کاندینسکی (Vassily Kandinsky)، یوزف آلبرس (Josef Albers)، پل کله (Paul Klee)، هربر بایر (Herber Bayer) و مارسل بروئر (Marcel Breuer) پایه‌ریزی شد. این برنامه غیردانشگاهی با هدف آموزش ویژگی‌های اصلی مواد مختلف، شناخت ترکیب‌بندی و رنگ در سطوح پایه و مقدماتی در آموزش هنر شکل گرفت.

همزمان در سال ۱۹۳۷ که موهولی ناگی (Laszlo Moholy-Nagy) به شیکاگو رفت و باوهاوس جدید (New Bauhaus) را تأسیس کرد، برنامه آموزش طراحی دیگری در پیتسبورگ شکل گرفت. گروهی از استادانی که به واسطه پرت آمده بودند برنامه‌ای را تدوین کردند که طراحی فیگور، مبانی رنگ، طراحی، بعد و سه بعدی را شامل می‌شد و این برنامه، دروس پایه برای همه کلاس‌های طراحی مؤسسه بود و سراسر جهان شد. دانشجویان این مؤسسه پس از فراغت از تحصیل به سراسر دنیا رفتند، کالج‌ها و دانشگاه‌هایی را در سراسر جهان بنیان نهادند که سبب گسترش آموزش‌های ویژه این مؤسسه را تأثیر بگیرد بر شکل تولیدات صنعتی دنیا شد.

در مؤسسه کارنگی (Carnegie Tech) که امروزه به نام دانشگاه کارنگی ملون (Carnegie Mellon University) شناخته می‌شود شخصی همچون الکساندر کاستلو (Alexander Kostellow) نقاش و همسر خانم رید، روبرت لپر (Robert Lepper) معلم طراحی، فردریک وایتمن (Frederick Whiteman) هنرمند و دونالد دوبر (Donald Doherty) طراح صنعتی از شرکت جنرال موتور، به تدوین یک برنامه آموزشی اقدام کردند. در سال ۱۹۳۴ ایشان اولین برنامه آموزش طراحی صنعتی در ایالات متحده را پیشنهاد دادند و در دو سال بعد، نخستین دانش‌آموخته این رشته به نام مونتلی لوین (Monti Levin) از این مؤسسه دانش‌آموخته شد.

نمایشگاه جهانی نیویورک در ۱۹۳۶ شاهد حضور درخشان نخستین طراحان صنعتی حرفه‌ای بود که در این مؤسسه آموزش دیده بودند. همچون معماری یونان و روم که اساس معماری به‌شمار می‌آید، این برنامه آموزشی به پایه و اساسی برای آموزش طراحی صنعتی در سراسر دنیا تبدیل شد. بنابر گفته خانم رید: «زیبایی خالص و ناب، باید هدف تمدن باشد».